18 Μαρτίου 2015

Η λέξη

Εκκλησία προέρχεται από το ρήμα εκκαλέω – ω (=προσκαλώ, συναθροίζω). Είναι, λοιπόν, η Εκκλησία μια συνάθροιση ανθρώπων, μια σύναξη.

Με την ίδια έννοια βρίσκουμε τη λέξη και στην αρχαία Ελλάδα. Η εκκλησία του δήμου ήταν μια συγκέντρωση των πολιτών με σκοπό τη συζήτηση διαφόρων πολιτικών και κοινωνικών θεμάτων.

Βέβαια στην Καινή Διαθήκη έχουμε χρησιμοποίηση της λέξης μ’ ένα πολύ βαθύτερο περιεχόμενο, αφού με την ενανθρώπηση του Χριστού η Εκκλησία δεν είναι απλώς μια συνάθροιση ανθρώπων, αλλά το ίδιο το Σώμα του Χριστού.

Ο Χριστός είπε στον Απόστολο Πέτρο, ο οποίος ομολόγησε τη θεότητά του: «εσύ

είσαι ο Πέτρος και πάνω σ’ αυτή την πέτρα θα οικοδομήσω την Εκκλησία μου, και δεν θα την κατανικήσουν οι δυνάμεις του άδη». (Ματθ. 16, 18). Η πέτρα, δηλαδή, πάνω στην οποία στερεώνεται η Εκκλησία είναι η ομολογία ότι ο Χριστός είναι ο Υιός του Θεού.

Εκκλησία είναι η ενότητα κληρικών, μοναχών και λαϊκών και αυτή η ενότητα υπάρχει εν Χριστώ. Μέλη της Εκκλησίας είναι όσοι είναι ενωμένοι με το Χριστό μέσο του βαπτίσματος και της συμμετοχής στη μυστηριακή ζωή. Η Εκκλησία, λοιπόν, δεν είναι «τοίχος και οροφή», όπως αναφέρει ο Αγ. Ιω. Χρυσόστομος, «αλλά βίος και ζωή».

Η Εκκλησία είναι το σώμα του Χριστού, η Εκκλησία είναι ο Χριστός παρατεινόμενος στους αιώνες

Η Εκκλησία είναι η παγκόσμια κοινότητα των ανθρώπων, το σύνολο των πιστών του Θεού που:

• ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ τον Χριστό ως Σωτήρα

• Τον ΛΑΤΡΕΥΟΥΝ μέσω της λειτουργίας των μυστηρίων και της Αγίας Γραφής.

• ΔΙΑΚΟΝΟΥΝ ΚΑΙ ΑΓΑΠΟΥΝ μέσω των καλών πράξεων και προσευχών, όπως ο Χριστός θέλει.

Ξεκινάει ιστορικά με την ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ όταν το Άγιο Πνεύμα κατέβηκε στους Αποστόλους. Συνεχίζει το έργο της στις μέρες μας και θα συνεχίζει στους αιώνες των αιώνων.

Η Εκκλησία είναι:

• ΜΙΑ, γιατί στηρίζεται στην ενότητα του Ενός Θεού. (Πατέρα, Υιού και Αγίου Πνεύματος)

• ΑΓΙΑ, επειδή είναι χωρισμένη από κάθε αμαρτία, γιατί και ο Θεός είναι Άγιος.

• ΚΑΘΟΛΙΚΗ γιατί ζει την πληρότητα της Θείας Αλήθειας και περιλαμβάνει όλους τους πιστούς Χριστιανούς, όλων των εποχών και από όλα τα μέρη του κόσμου.

• ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ γιατί διατηρεί ανόθευτη και απαραχάρακτη την Αποστολική διδασκαλία και Παράδοση και επειδή οι επίσκοποι που την ποιμαίνουν είναι διάδοχοι των αγίων Αποστόλων.

Στην Εκκλησία οι άνθρωποι μοιράζονται με τους άλλους τον εαυτό τους, το βίο τους, το χρόνο τους, τις ανησυχίες τους, τη δημιουργικότητά τους, τη χαρά τους, τη λύπη τους, την πίκρα τους, την απόγνωσή τους, την ελπίδα τους, την πίστη τους. Δεν υπάρχει Εκκλησία εκεί που οι άνθρωποι φροντίζουν ο καθένας τον εαυτό του, εκεί που ο καθένας κρατάει τα αγαθά του, τη χαρά του, τη δύναμή του, την ελπίδα του, την πίστη του, την αρετή του για τον εαυτό και δεν τη μοιράζεται με τους άλλους.

Κεφαλή της Εκκλησίας είναι ο Χριστός και μέλη Της όλοι όσοι δέχονται το Βάπτισμα στο όνομα της Αγίας Τριάδος.

«Έξω από την Εκκλησία δεν υπάρχει σωτηρία» (Τερτυλιανός)

Το βάπτισμα στο όνομα της Αγ. Τριάδος είναι απαραίτητη προϋπόθεση για μια

καινούρια ζωή μέσα στο Σώμα του Χριστού, την Εκκλησία. Με το ένα και μοναδικό βάπτισμα συγχωρείται ο άνθρωπος από το προπατορικό αμάρτημα και από τις αμαρτίες που έκανε μέχρι να βαπτισθεί.

Η Εκκλησία είναι το Σώμα του Χριστού. Κεφαλή Της είναι ο ίδιος ο Χριστός και μέλη Της όλοι οι άνθρωποι, κληρικοί και λαϊκοί. Ο καθένας έχει τη δική του θέση μέσα στα Σώμα της Εκκλησίας, τα δικά του χαρίσματα –όπως ακριβώς ένα σώμα συνίσταται από διαφορετικά όργανα και μέλη. Όπως όταν πάσχει ένα μέλος, υποφέρει όλο το σώμα, έτσι και μέσα στην Εκκλησία: όταν χαίρεται ένα μέλος της Εκκλησίας, μοιράζεται τη χαρά του με όλους τους αδελφούς. Το ίδιο συμβαίνει κι όταν λυπάται ένα μέλος.

Η Εκκλησία συγκεντρώνεται όλη (και όχι ένα μόνο μέρος) σε κάθε Θεία Λειτουργία. Πάνω στο Άγιο Δισκάριο υπάρχει ο Αμνός (το Σώμα του Χριστού), οι μερίδες της Παναγίας και όλων των Αγίων, οι μερίδες των ζωντανών και των κεκοιμημένων. Έτσι, όταν τελείται η Θ. Λειτουργία, κοινωνούν όλα τα μέλη της Εκκλησίας με τον Θεό και μεταξύ τους και αγιάζονται επειδή ο Χριστός βρίσκεται ανάμεσά τους και είναι η Κεφαλή τους.

Τα ζωντανά μέλη της Εκκλησίας αποτελούν την «στρατευομένη» Εκκλησία. Όσοι Χριστιανοί έχουν ήδη κοιμηθεί αποτελούν την «θριαμβεύουσα» (στους ουρανούς) Εκκλησία.

Εκκλησία δεν είναι μόνο οι κληρικοί. Ούτε μόνο οι λαϊκοί. Όλοι μαζί συναποτελούν το Σώμα του Χριστού. Ορατός τύπος του Χριστού («εις τύπον και τόπον Χριστού») σε κάθε τοπική Εκκλησία είναι ο επίσκοπος. Οι λοιποί κληρικοί και οι λαϊκοί έχουν ο καθένας, ανάλογα με τα χαρίσματά του, το δικό του διακόνημα μέσα στην Εκκλησία.

«Σας παρακαλώ, λοιπόν, εγώ που είμαι φυλακισμένος για τον Κύριο, να ζείτε με τρόπο αντάξιο εκείνου που σας κάλεσε στη νέα ζωή. Να ζείτε με ταπείνωση, πραότητα και υπομονή. Να ανέχεστε με αγάπη ο ένας τον άλλο και να προσπαθείτε να διατηρείτε, με την ειρήνη που σας συνδέει μεταξύ σας, την ενότητα που δίνει το Πνεύμα του Θεού. Ένα σώμα αποτελείτε όλοι κι ένα πνεύμα σας ενώνει, όπως μία είναι η ελπίδα για την οποία σας κάλεσε ο Θεός. Ένας Κύριος υπάρχει, μία πίστη, ένα βάπτισμα. Ένας Θεός και Πατέρας όλων, που κυριαρχεί σ’ όλους, ενεργεί μέσα απ’ όλους και κατοικεί σε όλους σας». (απόστολος Παύλος, προς Εφεσίους δ΄ 1-6).

Ο Θεός έδωσε οδηγίες στον Νώε για να κατασκευάσει την κιβωτό, ώστε να σωθούν τα ζώα από τον κατακλυσμό. Ο Χριστός έστειλε το Άγιο Πνεύμα για να δημιουργήσει την Εκκλησία, ώστε να μπορούν όλοι οι άνθρωποι από την αμαρτία. Μέσα στην κιβωτό του Νώε συνυπήρχαν διαφόρων ειδών ζώα, αρσενικά και θηλυκά. Μέσα στην Εκκλησία του Χριστού δεν (πρέπει να) υπάρχουν διακρίσεις των μελών Της ανάλογα με το φύλο ή την καταγωγή τους.

Η αρχή της Εκκλησίας

Υπάρχουν τρεις φάσεις εμφανίσεως της Εκκλησίας. Η πρώτη είναι η δημιουργία των αγγέλων και των ανθρώπων, η δεύτερη είναι η ζωή του Αδάμ στον παράδεισο και η περίοδος της Π.Δ. και η τρίτη φάση της Εκκλησίας είναι η ενανθρώπηση του Χριστού.

Με τη δημιουργία τω αγγέλων και των ανθρώπων έχουμε την εμφάνιση της πρώτης Εκκλησίας. Άγγελοι και άνθρωποι ανήκουμε στην ίδια Ποίμνη.

Η πρώτη Εκκλησία ολοκληρώθηκε με τη δημιουργία του ανθρώπου. Ο Αδάμ και η Εύα ζούσαν στον Παράδεισο αγγελική ζωή και ήταν σε συνεχή επικοινωνία με το Θεό. Με την πτώση του Αδάμ έγινε διάσπαση της κοινωνίας του ανθρώπου με το Θεό, του ανθρώπου με τον εαυτό του και του ανθρώπου με όλη τη δημιουργία.

Παρά την πτώση όμως αυτή δεν αφανίζεται τελείως η Εκκλησία. Η Εκκλησία υφίσταται και στην περίοδο της Π.Δ. Ο άνθρωπος αγωνίζεται να αποκαταστήσει την κοινωνία με το Θεό και το επιχειρεί με τις διάφορες μορφές θρησκείας, αφού έχασε την αληθινή μνήμη και πραγματική γνώση του Θεού. Στην Π.Δ. υπήρχαν δίκαιοι άνθρωποι, όπως οι Κριτές, οι Προφήτες και οι άγιοι, οι οποίοι αξιώθηκαν θείας αποκαλύψεως (Αβραάμ, Μωϋσής κ.α.). Κι επειδή η όραση του Θεού, σύμφωνα με τους πατέρες της Εκκλησίας, ταυτίζεται με τη θέωση και την κοινωνία του ανθρώπου με το Θεό, γι’ αυτό λέμε ότι στην Π.Δ. διατηρείται το μικρό λήμμα, υπάρχει η Εκκλησία.

Αυτό βεβαιώνεται και από τη μυστηριακή τάξη της Εκκλησίας. Όλα τα μυστήρια της Χριστιανικής Εκκλησίας έχουν αναφορά στις τελετές της Π.Δ., π.χ. στο μυστήριο του γάμου παρακαλούμε το Θεό να ευλογήσει το ανδρόγυνο, όπως ευλόγησε τον Αβραάμ και τη Σάρα, τον Ιακώβ και τη Ρεβέκκα κ.λ.π.

Η Εκκλησία στην Καινή Διαθήκη

Με την ενανθρώπηση του Χριστού έχουμε τη φανέρωση της Εκκλησίας. Η Εκκλησία γίνεται Σώμα Χριστού και αποκτά την Κεφαλή της, που είναι ο ίδιος ο Χριστός. Παράλληλα θεώθηκε η ανθρώπινη φύση την οποία προσέλαβε ο Χριστός. Έτσι οι Χριστιανοί, τα μέλη της Εκκλησίας, είναι πλέον μέλη του Σώματος του Χριστού. Η ανθρώπινη φύση ενώθηκε με τη θεία φύση. Γι’ αυτό δε χωρίζουν ποτέ και παραμένουν αιώνια ενωμένες.

Έτσι η Εκκλησία θα υπάρχει και μετά τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού και θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για τέλεια φανέρωση της Εκκλησίας. Βέβαια τα έσχατα στην Εκκλησία δεν είναι απομονωμένα από τα αρχικά και τα ενδιάμεσα. Οι άγιοι από τώρα γεύονται τα έσχατα και απολαμβάνουν τη δόξα του Θεού.

Η αιωνιότητα της Εκκλησίας

Η Βασιλεία του Θεού δεν είναι κάτι στατικό. Θα υπάρχει διαρκής τελείωση της μέθεξης της δόξας του Θεού. Αυτό είναι πολύ σημαντικό, γιατί αν η μέλλουσα ζωή είναι μια στάσιμη κατάσταση, τότε δεν θα έχει πληρότητα.

Ο Αγ. Γρηγόριος ο Παλαμάς κάνει λόγο για τη διαρκή εξέλιξη στη θέωση και

τελείωση του ανθρώπου αλλά και των αγγέλων.
Όμως, για τους ανθρώπους που δεν μετείχαν στην καθαρτική Χάρη του Θεού, δηλ. δεν εισήλθαν στο στάδιο της μετάνοιας, δεν θα ισχύει αυτή η αγαθή εξέλιξη.
Μετά τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού θα έχουμε τελειότερη φανέρωση της δόξας του Θεού. Σύμφωνα με τους Πατέρες τώρα γευόμαστε των αγαθών της Βασιλείας του Θεού «εν αρραβώνι».
Η Εκκλησία δεν είναι ανθρώπινη οργάνωση, αλλά Θεανθρώπινος οργανισμός. Δεν είναι ένα ανθρώπινο σωματείο, αλλά το Θεανθρώπινο Σώμα του Χριστού. Η αρχή της Εκκλησίας είναι Αυτός ο Ίδιος Ο Θεός. Δεν είναι εφεύρεση ανθρώπων, δεν είναι καρπός και αποτέλεσμα της κοινωνικής ανάγκης των ανθρώπων, αλλά είναι ο μοναδικός χώρος της σωτηρίας του ανθρώπου. Δημιουργείται, δηλ., η εντύπωση ότι την Εκκλησία την έκαναν οι άνθρωποι για να μπορούν να επιβιώνουν μέσα στις τόσες δύσκολες και τραγικές κοινωνικές συνθήκες ζωής.
Πηγές:imverias- orthognosia.blogspot.gr